

SLOVENSKI NAROD.

Jedan vsak dan srečer, izimai nedelje in praznike ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiristopog petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Položaj.

Na Dunaju, 15. julija.

Nemci so veseli. Odvalil se jim je kamen od srca. In kaj bi se ne, saj oni vedo, kako se dožene sedanja politična kriza, in to je gotovo veliko vredno.

Ko je vlada zaključila državni zbor, raznesli so bili Nemci glas, da je to prouzročila vlada obsojajoča izjava nemških veleposestnikov, katero je bil podal dr. Bärnreiter. To sicer ni bilo res, a Nemci so bili le zadovoljni s to „zmago“ svojih veleposestnikov.

Zdaj se zopet trudijo na vse možne načine, da pridobeti najnovejši izjavi nemškoliberalnih veleposestnikov velik pomen. Ti gospodje so izdali te dni neko spisanje, v katerem sicer obsojajo veleizdajsko rogoviljenje nemških nacionalcev, sicer pa popolnoma odobravajo počenjanje nemške opozicije, in zlasti proti ravnopravnosti. — To izjavo povzdigujejo zdaj nemški listi nad vse, in se trudijo, pridobiti jej velik pomen. Od tod izvirajo vse poročila o krizi, katerih so zdaj že ves teden listi polni.

Ta veleposestniška izjava je podkopal grofu Badeniju stališče tako popolnoma, da bo „moral“ odstopiti. Tako prepevajo v zboru nemški listi, nemški črno-rudeči žolti patriotje pa cepetajo veselja, prav kakor da se že prihodnji teden izpolni to prekovanje.

Naj imajo Nemci to nedolžno veselje. Resni politiki vedo, da so vse te vesti o ministrske krizi neosnovane, da zdaj še stoji Badeni tako trdno, kakor kdaj poprej, in da ga nemške stranke sploh ne morejo strmoglavit, naj se trudijo, kolikor hočejo. Kar se piše o ministrski krizi, o uradniškem ministerstvu, to so vse le nemške želje drugega nič.

Badeni ostane, in sicer tako dolgo, dokler bo hotela desnica; a s tem še ni rešena parlamentarna kriza, nastala vsled nemške obstrukcije. Še zdaj se ne ve, kaj stori vlada, da konča parlamentarno krizo, se li oklene desnice, in poskusi ž njo zlomiti nemško obstrukcijo, ali se jej posreči, sestaviti novo večino ali kaj.

LISTEK.

Lenica.

Spisal Ivan Križaj.

Čudno lepo deklo je bilo ... Uh, tako, da bi je človek ugrinil v polna lice. Lepo je bilo kakor cvet, ki ga nariše slikar v spominsko knjigo svoji ljubici. Pri pleusu je bila lahka kakor pero, na ulici gibčna in lična, v ljubezni pa brez konca strastij, kadar je ovijala svoji drobni polni ročici okrog ljubimčevega vrata in se mu je udajala v dolgih, mehkih poljubih.

Različni fantje so stopali za njo. Ali dolgo časa se je branila ljubezni. Biла je „dobro vzgojena“. Hodila je k šmarnicam in skočila je tudi semtertja na večer v cerkev. Toda nekdo ji ni dal miru, zalezoval jo je po vseh potih; postajal je v cerkvi za vrati, srečaval jo je vsak dan po dvakrat, trikrat, pisal ji dve pismi, na kateri pa ni ničesar odgovorila.

Jela je premišljevati o ljubezni ter misliti nanj, in vsak dan ji je bolj ugajel. Njegova visoka, koščena, ravna postava, mlado lice s komaj vidnimi brčicami, svetlimi očmi, njegovo pripravno in pri-

Pred nekaj dnevi šele je vlada v veleficijski izjavi oznanila, da je za zdaj opustila misel na spravo mej Čehi in Nemci. Kmalu na to pa je „Fremdenblatt“ oznanil, da se vlada ni ustrašila neuspeha glede pogajanj mej Čehi in Nemci, nego da hoče isti smoter doseči drugim potom.

Skoro takrat, kakor je prišla vest o „drugih potih“ v javnost, začele so se Badenijeve avdijencije pri cesarji. Ni ga skoro dne, da bi Badeni ne bil v avdijenciji; zdaj je sam, zdaj z Goluchowskim, zdaj s kakim drugim ministrom pri cesarju. Ako bi bilo njegovo stališče omajalo in podkopano, bi se to pač ne godilo.

Te avdijencije in konferenčne so povod najrazličnejšim kombinacijam. Morda je kaj resnice na tem, kar je poročal te dni „Przegazi“, da se je vlada že definitivno odločila glede nadaljnega svojega postopanja. V katerem smislu se je odločila, tega list ne pravi, namigava pa, da misli vlada na premembu ustawe.

Vse je zdaj nekako raspeto. Nemci upajo, da nastane ministrska kriza, Slovani upajo, da se vlada že končno odloči in se oklene Slovanov, avtonomisti upajo, da pride Badeni po novih potih, katere je oznanil „Fremdenblatt“, do nove ustawe, katere je namignil „Przegazi“, a gotovega ne v enihči nič; vsakdo je sluti, da se nekaj pripravlja, da se vrše za kulisami reči, katere utegnejo postati dalekosežnega pomena.

Situacija je danes še tako nejasna, kakor je bila, a odločci se tekmo prihodnjih tednov, vsaj do konca septembra. Kaj se zgodi, tega morda danes ne ve niti sam — Badeni.

V Ljubljani, 16. julija.

Slovensko politično društvo „Sloga“ v Gorici je izreklo princu dr. Frideriku Schwarzenbergu najiskrenje zahvalo gorških Slovencev za znani govor, kateri je imel v Budejvicah, zlasti pa za njegove zelo simpatične opombe glede boljše bodočnosti ubogega in v poslednjem času brezobzirno zatiranega slovenskega naroda v Primorju. — Isto tako zahvalo so izrekli princu Schwarzenbergu volilci drž. posl. Žičkarja.

jazno kratevanje, vse kar je bilo na njem se ji je počasi utisnilo v dušo. In sanjala je že marsikatero noč o njem. Ko se je pa v jutru zbudila, se je jezila nad svojimi praznimi sanjami.

Njemu je ugajala. Njemu je sploh ugajalo vsako deklo, ki je imelo kolikaj obraza in rasti. A ljubil je ni iz srca, bila mu je simpatična, zdelo se mu je vredna, da jo bega s svojim zalezovanjem. Bahal se je tako rad v moški družbi s svojimi uspehi pri ženskah, in ves svoj prosti čas je potratil, da je čakal po oglih ljubic in jih spremljal domov ali k delu. Imel jih je vedno po dveje ali troje v različnih delih mesta. In ker je bil prikupen in se je priučil občevanju z ženskami, so ga rade imelo.

Pisal ji je v tretje. Takrat pa mu je moško odgovorila: „Resno ali nič!“ Ia odgovoril ji je: Resno; saj on drugače ne ljubi nego resno. —

In začela sta občevati. Izprva jo je samo spremljal, potem pa je zahajal na dom. Ali ljubil je ni. Saj je niti ni poznal, in ni razumel njens prve ljubezni. Zdela se mu je simulantinja, ki samo igra, kateri je samo na tem, da se dobro omogoči ...

Toda lansko spomlad je zapestovala deklece, z istimi vabljenimi, poniznimi, zelenkastosivimi očmi,

„Narodni Listy“ zahtevajo, naj pokaže vender jedenkrat grof Badeni svojo barvo. Po sedanjem delu Badenijevega ministerstva se ni nadejati, da uredi nctranje zmešane razmere. Sedaj je prišel čas, ko se odloči Badeni na desno, ali na levo. Večnega cincanja so Čehi in vasi Slovani že siti. — Grof Badeni naj pokaže vsaj sedaj svojo „železno roko“, ali pa naj izgine z njo vred mej nerabno staro šaro!

Nemci so razposlali v neštetih izvodih vsem avstrijskim in izvenavstrijskim časopisom poročila o nemirih v Hebu, katera so pa sila pretitana, in v katerih so krivi vsega zla samo — češki policiji na konjih. Proti tem češkim policistom je obrnjena vsa togota Nemcov, in nedvomno bo o njih še mnogo praznega besedišča v bodočem državnozborskem zasedanju. Iz Prage pa se nasproti nemškim lažujivim poročilom avtentično sporoča, da Čehi v Hebu prav nikogar niso razčlali, kajti praska policija je preveč disciplinovana, da bi se kdaj spozabila. Dasi o popolni verjetnosti tega avtentičnega poročila nismo preprični, smo vendar preverjeni, da Nemci nesramno pretiravajo. Dejstvo je, da je bila množica v Hebu toli nečuveno salovita, da je hotela vhod na zbirališče kar ulomiti, da se je morala pred njo domača policija umakniti, in da tudi orčništvo ni opravilo ničesar, ker je je besno občinstvo napadalo in insultovalo. Ako so izgubili torej mirnost češki policijski, katere so zborovalci z najgršimi priimki, s kamenjem in z drugimi stvarmi obsipali, in ako so se potem poslužili vsega svojega prava, storili so povsem prav, saj njihova naloga je: napraviti mir in red na vsak način. — Sedaj pošiljajo različna nemška mesta svoja sožalja mestnemu županu v Hebu ter izrazila somišljensvta. Mesto Bodenbach na Češkem pa je preklicalo svoje povabilo na praskaga namestnika, da bi se udeležil ondotne rezstance. Veliko maščevanje!

Drž. poslanec grof Dzieduszynski je izdal v nemškem jeziku brošuro z naslovom „Das Programm der Autonomisten Partei“. Ta brošura je nekaka razlag in nekak zagovor adresnega načrta, o katerem bi bil poročal pisatelj, če bi bilo prišlo do debate Pisatelj pravi, da se je pokazalo, da se more v parlamentu, pomnoženem z za-

z istim prikupevni, malim noskom sredi polnega obraza.

Prokleti so jo vsi, mati in oče, vsi ljudje so kazali za njo s prstom — samo sestra jo je vzela k sebi, odstopila ji malo sobico in ji stregla.

Njega pa ni bilo bližu. Niti deteta ni prišel gledat. Še predno je otroče zagledalo beli dan, ji je reklo, da bo moral odpotovati v Bosno po opravkih, pa da se skoro vrne ... Drugi pa so pravili, da se ženi z bogato, a grdo nevesto. Lenica pa je bila čedna, vitka igračica ...

Čez štirinajst dni ji je ponujal radovoljno po prijatelju novcev zanjo in za otroka. A ona je od-klonila.

Polegala je še vedno. Le semtertja je vstajala, se vlačila kakor megla vsa prepadena po sobi ter posedala pri oknu na solnce. Tedaj pa, ko ji je ponudil iz nova edškedenino, se je vsedla ter napisala pismo:

Dr gi!

Otrok je moj in preživim ga in izredim brez Twojih nepravilnih podpor. Niti prokljatstvo starišev, niti zaničevanje ljudi, niti vse drugo trpijenje me ne peče toliko, kakor to, da sem se tako varala in se udsajala z vso dušo tako navadnemu zapeljivcu in hinavcu! — Toda otrok je moj! —

stopniki V. kurijs, sestaviti samo tako večina, ki je nekako nekdaj „železni obroč“. Večina se je nazivala stranka avtonomistov in je sestavila adčaso, ki je paralelna s prestolnim govorom, in ki ostane zajedno popolni program večine za sedaj in za bodoče. V svoj program je sprejela avtonomistična stranka samo take točke, ki se morajo skleniti brez izpremembe ustave z navadno večino. Pravo razlaganje sedanje ustave more na mesto sedanje negotovosti v divjem strankarskem boju postaviti položaj, v katerem se bo oziralo na zgodovinske tradicije dežel in na narodna čuščva ljudstev, kakor tudi na potrebe moderne evropske vladarje. Izločili so bodo tudi prepriki, ki sodijo v deželne zbrane, in ki delo parlamentovo le zavirajo. Pisatelj priznava, da stremi sedanja večina z tem, da se izpremeni legalnim potom ustava, kadar to dovolijo odnosa. Nadalje govorji brošura, v koliko naj se razširi deželkrog deželsih zborov, da se razbremeniti parlament, — poteza se za podeželenje ljudske šolo, katero, kakor piše poelanec, varujejo državni temeljni zakoni, — brani jezikovne narelbe za Češko in Moravsko ter smatra le deželna zbra v Pragi in v Brnu poklicana, da doženeta spravo

Turčija. Izmej vseh odgovorov, katere je dobil sultan od raznih vladarjev, ki so mu složao priporočali mir, je bil ruskega carja najobjejstrevši. V svojem piamu grozi car, da prisili Turčijo k miru s pritiskom v Mali Aziji. Sultan je sporočil na to, da odklanja vsako odgovornost za nasledke mej narodom in vojaštvom, katere bo imela popolna iročitev Tesalije. Poslaniki na skupno noto še niso dobili nobenega odgovora. Za sredo so pričakovali, da se bodo mirovne sije nadaljevale, a Tewfik paša še danes ni dobil pooblastila, da se sme pokazati mej poslaniki. Kakor „Times“ poroča, so poslaniki prosili svoje vlasti, naj jim dovolijo, za slučaj, da se Turčija še ne uda, prirediti pred Ca-rigradom veliko ladijevsko demonstracijo. Opozicija na dvoru in mej ministri traja dalje. Mej ljudstvom ni bajè nobene razburjenosti, le častniki, uradniki in svečeniki ag tugejo proti temu, da bi se vrnila vsa Tesalija. — Mej tem pa je prišlo na Kreti mej Angleži in B ſibozuki do boja, v katerem so izgubili Angleži 16 mož, Baſibozuki pa veliko število mrtvih. Admirali so poslali tudi pred Kandijo pet vojnih ladij, da ostrasijo nemirne Mohamedance. — Torej vedao stara pesem: note, prošanje, grožnje, in zopet: note, prošanje, grožnje ... do dejanja pa ne pride nikdar. Zato pa stoji že uboga Grška na robu finančnega, a vsa Evropa na robu moralnega bankerota! Zadnji bankerot je neprimerno večji in usodnejši.

Dopisi.

Iz Celovca, 12. julija. (Strankarski shod nemške ljudske stranke.) Kdo pre-bira nemške časnike, v katerih se piše, kako veli-kanske so bile manifestacije, kako je blj. ljudstvo navdušeno za nasvetovane resolu-ije, in kako ogromna možica je prisostvovala zborovanjem, temu se nehoté usiljuje vprašanje: Ali je pa tudi vse istina, kar se tu ali tam piše? Koroško glavno mesto, Celovec, je doletaла minulo nedeljo čast, da se je v njem vtišl shod poslancev nemške ljudske stranke iz planinskih in podonavskih dežel. Recimo

Hodi svoja pot! Preziram te in zaničujem,
ločova, ki si zatajil svojo lastno kri.

Ne približaj se mi, sicer Ti pljunem v obraz!

Lenica

Dekletce pa je mirno ležalo in spalo na postelji. Le jedenkrat je zavezalo, otočno in zategnjeno, potem pa je bil mir v sobi. Z ulice so se slišali magli koraki in ropotanja težkih voz. Ko je pa Lonica spisala pismo, sedla je na posteljo, vzela dete v naročaj, dojila je in jokala.

Pismo je odposlala na naslov prijateljev. Ko je dobil pismo in je prečital, se je bestijalično zasmeljal in zakrobočal ter satirično siknil: „Tudi prav denarja itak nimam na razpolago.“ —

Zvečer je šel po navadi k prijateljski mizi v gostino, kjer se je pilo, kartalo, vmes šalilo z natakaricami in bahalo z uspehi pri ženskah. Ia on je bil vedno prvi; on jedini zna najbolja občevati z damami, počenši od dekle in postrežkinje tja do najfinajše gospe v svileni oblaki in činkah.

Saj pač ni imel nihče izmej družbe toliko uspehov. Tako češao dekle — in kako ga je ljubilo, kako je za njim hedilo, kako je noreslo za njim! Nò, ni čuda, da se je kaj tacega pripetilo. Ora ni kriy! Tega ni nikdar hotel, tega je oona

samo shod, ali pravo za pravo zborovanja, ker pravega ljudskega shoda pod milim nebom niso smeli napraviti. Omejili so se na nekako zborovanje po § 2, po katerem mora imeti vsak udeleženec na svoje ime glasče se vabilo, in pa, kar je še več vredno, vlada ne pošlje nobenega svojega zastopnika k takemu zborovanju. Tako so se mogli znani razsajači in hujšači z Dunaja vsaj „pošteno“ zgovoriti, ker se jim ni kratila svobodna beseda. Mesto samo ni bilo nič okrašeno s zastavami, Dobnikovo glasilo „Freie Stimmen“ je namreč že prejšajti dan prosilo meščanstvo, naj ne razobeša zastav, pa le, ker se je bilo „fiška“, da bi tako morebiti svet ne izvedel, da vse ljudstvo v tem mestu ni Bogsigavedi posebno nemško-narodno in ne odobrava otročjega postopanja prusofilskih poslancev. Samo magistrat je dal razobesiti na oni drog, o katerem je „Slovenski Narod“ že poročal, — frankfurtaico, kjer se po navadi ob nedeljah — in tudi ta dan — zbirajo ljudje, ki slovenski govoré Dovolj značilno! — Navzočih je bilo na tem shodu 49 državnih in deželnih poslancev, rektor magnificus graškega vseučilišča, dr. Thanner, in vseučiliščni profesor dr. Kratter. Udeležencev je bilo približno 650. Zborovanje je otvoril slovenski renegat, državni poslanec Dubraik, kot zastopnik celovškega mesta v državnem zboru. Povedal ni nič novega. V imenu mestne občine celovške je posdravil navzoče podžupan dr. Metniz. Referent je bil štajerski posl. dr. pl. Hohenburger, ki je v dolgem govoru slikal položaj Nemcev v Avstriji. Obžaloval je, da si Nemci niso že leta 1867. zagotovili svojega nemščina postavno, namreč, da niso „blaženega“ nemškega jezika proglašili državnim jezikom. Pravil je, da ni vse jedno, če se mora Čeh učiti nemščino, ali pa Nemec češčine, kajti Čehi se učijo nemščini zaradi tega, ker je slučajno ta jezik drugi deželni jezik, ampak ker je nemščina kulturni in svetovni jezik. Solnograški poslanec dr. Sylvester je zahteval, naj odstopi vlada, češ, v tem so jedini Nemci v Alpah in v Sudetih. N žjeavstrijski poslanec dr. Richter je povdarjal, da se bije boj za obstanek nemščine proti slavizovanju. Koroški poslanec Černik se je predstavil kot kmot, imenoval jezikovna naredba udarec s pestjo v lice nemškemu narodu in se hudoval nad „klerikalnimi ljudskimi izdajalcji“. Najbolj drastično pa je klevetal dr. Steinwender. Ta je izjavil, da Nemci državi lahko služijo, pa ne v „vlogi služabnikov“, ker oni so „ein Herrenvolk“ in do gospodarstva morajo vsekakor priti. Oj, ti učeni Steinwender, kaj si vendar izbleknil! Te ugodne prilike tudi ni smel zamuditi milijonar dr. Lemž. Opominjal je k jednosti in k ljudskemu uporu proti vladi, katera hoče Nemce prodati Ogerski, Čhom in klerikalcem. Omenjal je, da je pogodba z Ogersko neobhodno potrebna in tudi mogoča, ter dokazoval, da vlada v koroški deželi v resničnih potrebah pri deželni upravi mej obema narodnostima popolno soglasje in mir. (Kakor se vzame. Op. dop.) H koncu je rekel: Ker ne smemo klicati vsled prepovedi pod kaznijo: „Abzug Badenil“, recimo: Proč z zistemom Badenijevim iz Avstrije! Žudnji se je oglasil štajerski deželni odbornik dr. Daršata, ki je imenoval dan 11. julija dan historičnega pomena za nemški narod in za razvoj in obstoj Avstrije. Vsled njegovega nasveta se je vzprejela dolga resolucija, v kateri se navaja, da naj se bije boj toliko časa še dalje, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe. Ko se je resolucija jednoglasno sprejela, zapeli so ti vrli prusaki še mogočno pesem „Die Wacht am Rhein“. Zvečer pa se je vsa ta Bismarckova garda zbrala na komers, kjer so jim nemški pevci prepevali in slavo dajali, da hočejo na tako odločen način „rešiti nemški narod pogin“. Ker je bil po poludne pozabil ali pa si ni bil domislišl državni

sama kriva. Oh, on se je hotel samo zabavati, poštano zabavati in nič drugega.

Pa kar je, to je. Sveti Peter ji ne odvzame več. Škoda dekleta; znalo je ljubiti, kakor ne skoro jedna. Ia tako najivna, tako priprosta je bila! Eh: — „Ženska le varja naš —.“

In pilo se je dalje do pozne noči. Kadar je pa prišel večno veseli kavalir Janko s svojimi citrami, zaigral in zapel svoja kvantarske pesni, takrat je priklopilo veselje, in svračali so kozarec za kozarcem, da so izazili opotekajočih korakov domov...

Lenica je tedaj pestovala svoje dete. Često je zrla celo uro v speci obrašček svoje miljanke in si brisala solze, ki so padale na rahlo in napeto lice dojenke. Nauj ni veliko več mislila, le včasih se je spomnila njega, ko ji je mrla duša od bolesti in prevar.

Vse tista lepe sanje, vse tisti nekdanji zlati trenotki, ko se je cpsjala z ljubeznijo, v vseh teh neboških trenotkih je bila varana. In ona ni varala nikdar! Ljubla ga je odkrito, iz vsega srca in vse duše, O, takrat je jokala vsa obupana, takrat ji je često šinila v glavo misel, da bi bilo najbolje, če bi ne bila nikdar rojena, če bi se vstopila v reki z dejetom vred ...

seči vmes, sporočil je zvečer zbranim pozdrav ko-
roške trgovinske in obrtne zbornice kot zastop, ki
skuša gospodarske koristi z narodnimi vedno v so-
glasju držati. Ti stari lisjak, zopet si zamolčal be-
sedico „nemško-narodnimi“, ko prošnje Slo-
vencev tako oholo prezira! Češki poslanec dr.
Pommer je pobiral za „Sülmärk“, ker ni prišel
drugod navrsto. Ta so se brali tudi razni brzojavci,
od katerih pa jih je bila gotova polovica iz „rajba“,
jedna od ljubljanskega c. kr. profesorja Binderja,
od župana kočevskega in več drugih Kočevarjev,
kateri bi, kakor se vidi, tudi radi postali „Herren-
volk“ v kranjski deželi. Ob 11. uri poonoči pa je
došla brzojavka iz Heba na Češkem tako razbarila,
da bi se — le malo je manjkalo — kmalu bili ti
„odrešeniki“ mej seboj stepli, tako so bili popar-
jeni, da se tudi na Češkem ne posreči Nemcem
uganjati takih demonstracij, kakršne bi morda radi
priredili proti Slovencem, če bi se ti predznaili jih
priti „gledat“. — Gospod urednik, kar sem videl in
slišal, sem Vam opisal. Sedaj pa nič drugačega ne
rečem in sklenem z besedami naših nasprotaikov:
„Es war ein Volkstag und Volksgericht, den
Deutschen zur Auseinandersetzung, der Regierung zur era-
sten Warnung“, Slovencem pa v vstopodbujo
in premislek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. julija.

— (Mestni župan) izdal je naslednji oklic: Prebivalcem mesta Ljubljane! Včerajšnji potres sicer ni dal povoda za kako vznemirjenje; vendar pa je na poslopijih in premičnostih prouzročil občutno škodo. Pričakujem, da bode ljubljansko prebivalstvo, ki je že tolikokrati podalo dokazov o svojem trezem mišljenju, ohranilo samozavest in resnobo, katera ga celo po hudem predvlanskem udarcu ni zapustila, ter da se ne bode dalo begati po kacih praznih govorih in ugibanjih, — naznanjam ob jednem, da sem odredil vse potrebno zaradi takojšnje cenitve škode, ki jo je včerajšnji potres prouzročil. V Ljubljani, v dan 16. julija 1897. — Župan: Ivan Hribar.

— (Občinski svet ljubljanski) ima danes nujno izredno sejo ob šestih zvečer v te-lovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komen-skega ulicah. Na dnevnem redu so naznanila pred-sedaištva.

— (Potres.) Prebivalstvo se je skoro popolnoma pomirilo, največ ker se od včeraj ni primeril noben nov sunek. Kakor vse kaže, je škoda dosti znatnejša nego se je iz začetka mislilo. Potres je podrl nad 150 dimnikov, in strokovnjaki sodijo, da bo poprava vseh nastalih poškodb veljala blizu jednega milijona gold. Čudno je, da so tudi popolnoma nove zgradbe relativno mnogo trpele. Bore malo je hiš, kjer bi ne bil razpokal omst in bi elikarije in tapete ne bile pokvarjene; pri mnogih hišah pa bo treba znatnih poprav. Razen včeraj navedenih poslopij je poškodovana tudi dež. bolnica in mnogo drugih privateih zgradb.

— (Vjemamo se z — „Südsteir. Post“.) Že dolgo se nam ni primerilo, da bi bili soglašali z „Südsteir. Post“; zato pa smo z nekakim začudenjem čitali dopis „Aus Krain“, kateri je priobčila v zadnji številki, in v katerem odobrava stališče narodne stranke napram kranjskim veleposestnikom. „Südsteir. Post“ piše: „V narodnem oziru bilo bi na mestu, zastaviti pri veleposestvu

Ali zopet drugikrat je plakala od veselja. Kojo je metrila mala in drobna Lenčika z mokrimi, živimi očmi, tedaj ji je bilo pri erci mehko, poljubljala jo je, nosila po cele ure po sobi, govorila ji, in se ji smejala: „Oj, ti srček, srček moj; ti zlati, pridni otrok moj! —“ Tako je često sedela pozno v noč na postelji, in često tudi zaspala vsa izmučena z otrokom v paročji.

Neko jutro pa se je zbudila rano. Pogledala je dete. Ležalo je na pernici z zabublim, plavkastim obraščekom, zatisnjeniimi očmi in z odprtimi ustimi. Vstrašila se je, vzela jo je k sebi, zibala po rokah in poljubovala. Zdela se ji je nekamo mrzla.. Lica in ustna so bila bleda. Nagnila je glavo k njenim mainim, ustnicam in poslušala. —

Ne diše? — Kaj da je tako bleda? — Ja li
jo je poležala? — Ne gane se! —

Mrtva je — mrtva — !

Zgrudila se je z otrokom na postelj, zavpila
je in se onesvestila. —

Iz sosednje sobe priteče sestra. Ko jo zاغleda visečo čez posteljo in pod njo njenega otroka, obstoji, skoči k njej in jo dvigne: „Lenica, Lenica!“

(Konec prih.)

podjem in skušati, pridobiti je za ljudstvo in nje-
gova narodna in kulturna prizadevanja, mesto da
se mu sovražno, kakor doslej, nasprotuje. Kaj po-
maga vpitje „narod!“ „narod!“ ako pa se ničesar ne
stori, da se pomnoži število priateljev in podpor-
nikov narodov! Pri vseh zbirkah morajo vedno
isti rodoljubje plačevati, ki sami dosti nimajo, taki
Kranjci pa, kateri bi lahko kaj več dali, stoe na
strani, in se imenujejo „nemške liberalce“, ker je
še tako moda. Delajmo na to, da pride to iz mode.“
Tako „Südsteir. Post“. Nismo pričakovali, da se mariborski list postavi na to staliče, in da obsodi
staliče klerekalne stranke in „Slow. dihurja“, ka-
terege je krstila „der Laibacher Frosch“. Narodna
stranka je že davno spoznala, da je veleposestvo
pridobiti za narodno stvar. Hitro, kar čez noč, se
taka premembra pač nikjer ne da dosegči, a počasi
gre vender. Veleposestniki zdaj že niso več to, kar
so bili za časa Dežmana in Vestenecka, odjenjali
so v mnogih ozirih, in zdaj gledajo naše narodno
prizadevanje doči prijaznejše, kakor nekdaj, in da
je tako, je zasluga narodne stranke. Kdo bi bil
pred leti mislil, da bodo velenosestniki glasovali za
podporo višji slovenski dekliski šoli — in vender
je tako. Zabeležili smo, kar je pisala „Südsteir. Post“
kot dokaz, da prodira spoznanje o pravilnosti naše
taktike tudi v krogu, ki sicer capljajo za našimi
klerekalci čez drin in strn.

— (Občni zbor „Glasbene Matice“) se je
vršil včeraj zvečer ob dobi udeležbi članov, katerih
se je zbralo izredno mnogo v veliki sobani društvene
hiše, nad 40 ljubljanskih, in nekaj unanjih osobno,
ostali unanji pa so se po poslavih listnih udeležili
volitev. Predsednik gosp. Fran Ravnihar je po
zdravil navzoče in se spominjal 25letnega uspešnega
delovanja društva, ki sme zadovoljito gledati nazaj
na dolgo vrsto let svoje dejavnosti, ob jednem pa
zaupno zreti v bodočnost v lastnem svojem domu.
Zapisnikarjem obč. zborna sta bila imenovana gg.
Belé in Krulec, skratinatorje gg. Hafner
in dr. Kušar, pregledovalcem računov pa gg.
Pribil in Tausen. Občni zbor je vzel na zna-
nje poročila tajnika (g. Belé), blagajnika (gosp. Pe-
trovič) in odseka za efektno loterijo (poroč. gosp.
Trdina), iz katerih je razvideti, da je društvo
tudi v minulem letu delovalo z dobrim uspehom.
Važnejše točke iz teh poročil bodoemo še objavili.
G. Pribil je imenuom pregledovalca računov iz-
javil, da sta pregledovalca naša račune in knjige
v najlepšem redu. G. svetnik Svetec je v dal-
šem govoru povdral uspehe, katero je dosegel
društveni pevski zbor posebno pri dunajskih kon-
certih in izrazil, naj se izreče zahvala zborom in
načelniku mat. zborna g. Vencaju. Na predlog dr.
Försterja, ki je povdarjal zastuge svetnika
Vencaja, posebno za stavbo društvene hiše, katero
misel je on sprožil, je bil g. Vencaj z veliko
vstino glasov imenovan čestnim članom. Potem se
je vršila volitev odbora. Odštej je bilo 111 gla-
sov, od katerih jih je dobil 86 gosp. Fran Ravnihar
kot predsednik, v odboru pa so bili izvoljeni:
Bele Ivan, Bušet Fran, Gangl Engelbert, Hrast
Ivan, Krulec Ivan, Petrovič Anton, Rzinger Anton,
Ruhmann Viktor, Sbrizaj Ivan, dr. Sterger Stanko,
Svatek Anton, Trdina Fran, dr. Volčič Eduard, vsi
stanujoci v Ljubljani. Na to je predsednik zaključil
zborovanje, zahvaljuječ se še jedenkrat članom za
obilo udeležbo.

— (Popravek) Oi več, popoloma neprizadetih in verodostojnih strani sem dobil včeraj po
občnem zboru pojasnilo, da ima za zvišanje pod-
pore, po potresu „Glasbeni Matice“ prvotno odmer-
jeno, največ zaslug g. dr. Ivan Tavčar. Štejem si
v dolžnost, da ta nedostatek v svojem letnem po-
ročilu tem potom javno popravim. Fran Belé,
tajnik „Glasbene Matice“ za leto 1896/7.

— (Kranjske dežele gasilnih društev za-
vezna.) Shod kranjskih gasilnih društev se bode vršil
v nedeljo dne 8. avgusta t. l. ob 9. uri depoludne
v starostrelški dvorani v Ljubljani. Dnevni vspored:
1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo o delovanju.
3. Blagajnično poročilo. 4. Poročilo računskih pre-
glednikov. 5. Volitev kraja prihodnjemu shodu ga-
silnih društev. 6. Posebni predlogi, ki se morejo pa
po § 21. pravil 14 danij pred shodom gasilnih dru-
štev pismeno nazneniti zaveznu odboru. Valed
odborovskega sklepa z dne 26. decembra 1896. leta
ne emejo zavezni odborniki vzprejemati pooblastil.
Posamezni gasilec sme zastopati le tri društva;
vender je želeli, da pošlje vsako društvo svojega
zastopnika. Ob 7. uri zjutraj vaja gasilnega društva
ljubljanskega. Ob 3. uri populuae skupni odhod k
25letni slavnosti gasilnega društva Vič Glince.

— (Akademija,) katero pirede abiturientje
močkega in ženskega učiteljišča, bo, kakor čujemo,
sijajna. Priprave so velike, zanimanje obč. Saj
nismo v Ljubljani že nekaj let doživeli abiturientske
slavnosti, in „akademija“ bo nadkrilila vse dose-
danje jednake slavnosti. Posebno nas radosti, da
prav naši bodoči učitelji stopajo s tako odločnima
korakom v življenje. Da so si naši mladi gojitelji
narodovi že zdaj pridobili simpatije slovenskega
občinstva, to kažejo jasno naznana mnogoštevilne

udeležba s Štajerskega in s Hrvatskega. Zato se
tudi nadejamo, da se i ljubljansko občinstvo od-
zove prijaznemu vabilu. K-je možno, da kdo ni
dobil vabila, naj to oprosti in naj vzdlic temu po-
seti veselico.

— (Celdnevni izlet slov. del. pevskega
društva „Slavec“) v Litijo in Šmartno v ne-
deljo, dne 18. junija t. l. Vspored veliki ljudski ve-
selici v Litiji na korist družbe sv. Cirila in Metoda
s prijaznim sodlovanjem Litisksih rodoljubkinj, pev-
skega društva „Zvon“ in tamburaškega zborna iz
Šmartna. Godba novomeške meščanske garde.
1. Esehut: „Na moru“, zbor, poje „Slavec“. 2. Bartl:
„Pobratimija“, zbor, poje „Zvon“. 3. Hudovernik:
„Naša zvezda“, zbor s baritonu samospovom gosp.
Russ, poje „Slavec“. 4. „Koračnica“ iz „Prodane
neveste“, udarja tamburaški zbor. 5. Bandi: „Svoji
k svojim“, zbor s čveterospovom, poje „Slavec“. 6. Bartl:
„Novinci“, zbor, poje „Zvon“. 7. Vogel:
„Giganti“, zbor s tenor samospovom g. Medena, poje
„Slavec“. 8. „Venec slov. pesnij“, udarja tamburaški
zbor. 9. Hajdrich: „Noč na bledskem jezeru“, zbor
s čveterospovom in baritonem g. Štamcarja, poje
„Slavec“. 10. Bartl: „Slovenski domovini“, zbor,
poje „Zvon“. 11. Juvanec: „Pastir“, zbor s tenor
in bariton-samospovom gg. Lumbar in Štamcar, poje
„Slavec“. 12. I. pl. Zjce: „Nočni stražari“, udarja
tamburaški zbor. 13. Hajdrich: „Jadransko morje“,
zbor, pojeta družtvu „Zvon“ in „Slavec“ skupno.
14. „Slovenska koračnica“, udarja tamburaški zbor.
Maj presledki svira novomeška godba.

— (Šolska letna poročila.) Iz letnih poročil
posnemamo sledče: Na I. mestni petrazretni deški
ljudski šoli in obrtni pripravljalni šoli v Ljubljani
je obiskovalo koncem šolskega leta 1897. 536 učen-
cev; izmej teh so bili vti rimsko-katoličke vere, po
narodnosti pa sta bila le dva Nemci, ostali vsi
Slovenci. Za višji razred sposobnih je bilo 400.
Ustanove po 100 gld, sta uživala dva učenca. Uko-
vino je plačalo: celo 40, polovico 44, nobene 452
učencev. Za vstop v srednje šole se je oglašilo 94
učencev, ki so bili razen jednega Nemca vsi Slo-
venci. — Na II. mestni petrazredni deški ljudski
šoli, obrtni pripravljalnici in šolski delarji v Ljub-
ljani je bilo koncem šolskega leta 1897. leta 500 učen-
cev, ki so vsi Slovenci razen dveh. Za višji razred
je bilo sposobnih 389, nesposobnih pa 19 učencev.
Ustanovo v znaku 70 gld. je imel jedea. Ukovino
je plačevalo: vso 50, polovico 25, nobene pa 425
učencev. Za srednje šole se je oglašilo 58 učencev.
Na obrtni pripravljalni šoli je bilo 160 učencev.
Izmej teh je bila pectorica nemške narodnosti. Z
uspehom je dovršilo šolo 87 učencev. — Na štiri-
razredni deški ljudski šoli in obrtni nadaljevalni
šoli v Kranju je bilo 163 učencev; vsi katoliki.
Slovencev je bilo 156, Nemcev 6 in 1 Hrvat. Spo-
sobnih za višji razred je bilo 112 učencev. Na
obtini nadaljevalni šoli so bili 103 učenci, vsi ka-
toliki in le 1 Nemec. Sposobnih je bilo 55.

— (Za prijatelje cvetlic.) Pri vrtnarju Al.
Korsiki na Tržaški cesti št. 10 je zdaj že drugič v
cvetju Chiaanthus Dampieri, jedina cvetlica te vrste
na Kranjskem. Opazujmo na to vse prijatelje
cvetlic; naj nihče ne zamudi, pogledati si to po-
sebno cvetlico.

— (Včerajšnji potres) Čutil se je tudi na
deželi in celo v sosednih krovovinah, na Štajerskem
in na Goriškem. Dobili smo mnogo dolgih poročil,
katerih seveda ne moremo vseh prijaviti, a zabele-
žiti hočemo vsaj kraje, koder se je potres čutil. V
Bovcu je bil sunek jako močan in dolgotrajen,
smer južno-zahodna, nič bučanja; v Cerkljah je
bil sunek precej močan, da so zvouvi zaklenkali;
pri Devici Mariji v Polju je bil sunek jako
močan, na hišah se vidijo razpoke, ljudje so sa zelo
prestrašili; v Godoviču je precej močno potreslo,
in čulo se je podzemsko bobnjenje; v Hrastniku
je bil sunek jak, okna so rožljala, podobe se na
stensah premikale, potres je trajal le 1½ sekunde;
v Spodnjem Idriju je bil sunek precej močan, čulo se
je podzemsko bobnjenje; v Knežaku se je čulo
najprej podzemsko bobnjenje, katerem je sledil ra-
hel sunek; čudno, da je imel sunek smr od severa
proti jugu; v Mokronogu je bila smer potresa
od jugozapada proti severozitoku; prvi sunek se je
čutil nekaj pred 3. uro po polnoči; drugi, 5 min.
pred 7. uro, je trajal kakih 7 sekund, značaj va-
lovit; tudi 13. t. m. je bil ob 1/3 uri zjutraj potres,
štiri sedajemočni sunki; v Novem mestu
je bil potres prav rivel; na Raketu je potres
trajal kak 3 sekunde in je bil valovit; šipe so se
tresle, psi zalajali; v Kranjski gori je bil lahek
valovit, le 1 sekundo trajajoč sunek; z vodo napol-
njena in v vodi stoječa kupica premaknila se je od
severovzhoda proti jugozahodu; v Št. Vidu pri
Vipavi je bil potres precej močan; tresa so se vrata
in okna, čulo se je podzemsko bučanje, smer od
severozihoda proti jugozahodu; v Zagorju na
Pivki je bil potres precej močan, čulo se je pod-
zemsko bobnjenje, smer od severa proti jugu; v
Žalcu je bil sunek precej močan, trajal je 3 se-
kunde. Potres se je čutil tudi v Št. Pavlu, v
Celju in na Vrancem. — Iz teh poročil, v
zvezi z našimi včerajšnjimi poročili je torej razvidno,
da je bila Ljubljana zopat sredša potresa. Potres
se je čutil na jedni strani do Celja, Maribora, Ko-
zjega in Krškega, na drugi strani do Kranjske gore

in Bovca, potem do Gorice, kjer sta bila dva sunka,
in so ljudje bezali iz hiš, (v Gradežu ga niso nič
čutili) in do Trsta. Glede smeri ne soglašajo poro-
čila. Na srečo ni potres na deželi nikjer nič škode
naredil.

— (O blagoslovjanju nove zastave veli-
kovske „Narodne šole“) se nam piše iz Velikovca:
Iz-anredna slavnost se je zopet jedenkrat vršila
minilo nedeljo za naša male in pridne šolarke v
šentrupertski šoli družbe sv. Cirila in Metoda. Od
blizu in daleč prignila je radovednost mnogih kmet-
ov in duhovnikov, ki so občudovali nadarjenost
šolske dece. Ob 2. uri popoludne blagoslovil je v
predmestni cerkvi Št. Ruperta gosp. dekan Iv. Wieser
krasno šolsko zastavo in o tej priliki izpogovoril
nekaj res prav lepih besed zbranim otrokom, opis-
uje jim tudi na kratko življenja sv. Cirila in Metoda.
Po blagoslovjanju zastava bile so še itaciye z
blagoslovom, na kar so šolska mladina in vsi
navzoči šli iz cerkve v šolo, kjer se je vršila
jako lepa šolska slavnost. Ljudstvo se je toliko
nabralo, da so bili prostorni šolski prostori popol-
noma natlačeni. Ta si slišal razne deklamacije in
govore dečkov in dečkic v lepi slovenščini, ki je
vse navzoče prepirčala, da trud in žrtva, ki stanejo
to šolo, nikakor niso odveč. Škoda, da ni bilo da-
želnega predsednika koroškega zraven, ki je nekoč
dvomil o učenju nove slovenščine na tej šoli; tudi
ta bi moral uvideti, kako nujno so take šole, na
katerih se poučuje le v materinem jeziku, potrebna
povsod na Koroškem, kjer stanejo Slovenci. K
sklepu slavnosti se je izvajala dvodelna igra
„Stari vojak in njegova rejenka“, nazadnje pa za-
pela še cesarska pesem. Naj omenimo, da so se vse
udeleženci, moj katerimi smo tudi opazili proša
gospoda Marinča, kako pohvalno izrekli o videns
napredku malih učencov in učenk. Videli smo, da
krasna in draga velikovska stavba že rodi dober sad.

— (Občinski svet tržaški) V tržaškem obč.
svetu odmava vse, kar zadoši iz ireditovskih li-
stov. Komaj so ti listi jeli vpiti, ker je ljubljanski
obč. svet dovolil za podporo rodbin radi izgredov
obsojenih okoličanov 250 gld., čul se je že v mest-
nem zastopu odmey. Razupiti Spadoni je napadel
obč. svet ljubljanski, ker je dovolil „okoličanskim
vandalom“ to podporo, apostrofiral vladu, ker tega
sklepa ni ustavila in ni obč. sveta razpustila, ter
sentimentalno vpraševal, če so to obresti one svete,
katero je svojedobno Trst podaril Ljubljani. Obč.
svet ljubljanski stoji previsoko, da bi ga mogel
užaliti kak Spadoni, zato se nam ne zdi vredno
reagovati na vsa njegova sumnjenja. Kar pa se
dostaja podpora o potresni katastrofi, moramo gosp.
Spadoniju pač povedati, da vse močnejši kakor
čutila hvaležnosti na tržaško mesto nas veže ču-
tilo bratske ljubezni s slovenskimi Tržačani, katerih čutil ne bo Ljubljana nikdar zatajila.

* (Trikrat krščeni Mohamedanec.) Na Reki
je blizu dve leti služil v ondotni papirnici mladi
Turek Aga Hussein, ki je stanoval v sosednjem
Grobaku ter užival mej prebivalci splošne simpatije.
Pošteni kmetje so obžalovali samo to, da
Hussein ni katoličan. Zato so se v zvezi z župni-
kom silno trudili, da bi ga pregovorili, da bi se
dal krstiti. Mladi Turek se je dolgo trdrovratno
upiral, končno pa se je udal, ko so mu obljudili
veliko darov. Ia res. Turek se je dal krstiti. Botri
so mu bili ugledni in bogati ljudje iz Reke in Su-
šaka. Občina je priredila veselico in banket, vse iz
velikga veselja, da se je izpreobral ljubljeni Aga
Hussein, ki je dobil od vseh strani dragocenih
darov. Nakrat pa se je izvedelo, da je bil mladi
Turek že — dvakrat krščen, in da je vselej dobil
veliko darov. Turek pa je izginil; seboj je sveda
odnesel ves „zaslužek“.

Brzojavke.

Dunaj 16. julija. Tukajšnji listi prijav-
ljajo obširna poročila o včerajšnjem potresu in
izrekajo svoje sočutje Ljubljani.

Dunaj 16. julija. „Ostdeutsche Rund-
schau“ grozi Slovencem s silo in napadi, ako
bi se drznili, sklicati vseslovenski shod v Celji
ali v Celovci.

Dunaj 16. julija. Oficjalni komunike
naznanja, da so vsa poročila raznih listov, da
je Badenijeva pozicija omajana, in da so v
ministerstvu nastala nesporazumjenja, gole iz-
mišljotine.

Budimpešta 16. julija. „Pester Lloyd“
prijavlja članek, kateri je spisal posl. Va-
šaty. V tem članku predлага v doseglo sprave
mej Čehi in Nemci, naj drž. zbor najprej v
smislu nujnega predloga dr. Pacaka zakonitim
potom izvrši in uveljavlji ravnopravnost, potem
pa naj se jezikovne naredbe prekličejo.

Atene 16. julija. Po oficjalnem izkazu
je bilo v minoli grško turški vojni 7500 grških
vojakov ubitih in 5800 ranjenih.

Rim 16. julija. Italijanski listi javljajo, da se črnogorski prestolonaslednik princ, Danilo, na jesen zaroči s sestro ruskega carja.

Narodno-gospodarske stvari.

Državne železnice. V olašavo razpošljav in dobivanja brzovezognega in vozneg blaga ustanovi se s 15. julijem 1897. I. za sprejem in oddajo blaga v kosih blagovna podružnica c. kr. avstr. državnih železnic na Bledu ter se ob jednem uvede naveženje in odvažanje omenjenega blaga po železničnem posredovanju meji postajo Lesce-Bled in krajji Bled, Zagorica, Žaleče in Mlino. Blagovna podružnica na Bledu sprejema, oddaja in odpravlja blago od postaje in na postajo Lesce-Bled v zmislu za edpravo po železnicih veljavnih zakonov in tarifov po razmerji sedajnega razglosa, vozognega tarifa in reda, veljavnega za dovožanje in odvažanje blaga. Dobavni roki v prometu z blagovno podružnico Bledu so vsled reglementaričnih določeb isti, kakor za postajo Lesce-Bled, katerim se daljina omenjenih krajev v kilometrih, in vsled odobrenja nadzorne oblasti za čas od 1. oktobra do 14. junija pri blagu, katero še le po 3. uri popoldne v postajo Lesce-Bled dojde, določen dokladni rok 1. dne prišteva. Uradne ure za blagovno podružnico so ob delavnikih od 8. ure zjutraj do 12. ure opoludne in od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer; ob nedeljah in praznikih le za brzovezno blago od 9. ure zjutraj do 12. ure opoludne. Od navežanja in odvažanja se izključi: a) Blago v kosih, katero želje prejemniki, oziroma razpoljalci sami od oziroma na postajo Lesce-Bled pripeljati ali odpeljati, in sicer glede prejemnikov od due, katerega je postajo Lesce-Bled dotočno pismeno obvestilo v zmislu določb §. 68 (5) obratnega zakona došlo. b) Blago v kosih, katerega posamni kosi več ko 1000 kg tehtajo, ali katero vsled kakovosti ali oblike ni pravno, da se na tovornih vozovih odpravi. c) Blago, katero se po železnici odpraviti, ali vsled kakovosti z drugim blagom skupno vložiti ne sme. d) Žive živali, razun pošiljatev malih živalij v kletkah, zaboljih itd., kolikor je možno iste vsled postavnih tarifnih določb oddati. Od 15. julija t. l. naprej dovršalo se bode za prejemnike v omenjenih krajih (vozni kraj) stanujoče došlo blago v kosi, katero ne spada meji izjeme pod a)–d) navedene, in sicer tudi tistim prejemnikom na dom, proti plačilu dovozne pristojbine, katerih izjave, da pridejo po blago sami, oziroma, da je blago vročiti tretjim osebam, se tačas pri postaji Lesce-Bled ne nahajajo. Izven vozognega okraja blagovne podružnice, t. j. na Rečici v Gorjah, Bohinjski Bistrici, Bistrici, na Stari Fužini, pri Sv. Janezu na jezeru itd. stanujoči prejemniki, kateri želje prejemnisko, na postaji Lesce-Bled došlo brzovezno in vozno blago v kosi pri blagovni podružnici na Bledu, naj dotočne pismene izjave podajo pri postaji Lesce-Bled sli blagovni podružnici na Bledu; nasprotno pa za morejo v tacih krajih stanujoči razpoljalci v razpoljivo brzovezognega in vozneg blaga v kosi, posluževati se blagovne podružnice. Vozninski tarif: Kraji Bled, Zagorica in Žaleče oddaljeni so od Bleda 5.5 klm. in od Mlina 6.5 klm. Voznine plačati je od brzovezognega in vozneg blaga v kosi iz Lesce-Bleda na Bledu, v Zagorico, na Žaleče in v Mlino ali nasprotno od 100 kg: a) od navadnega blaga v kosi 24 beličev, b) od rabljenih zavojev 20 beličev in c) od zaprtega blaga 30 beličev. Od pošiljav, katere so težji od 500 kg, plačati je voznine brez izjeme glede razlike blaga od 100 kg 20 beličev. Najnižja pristojbina od pošiljave je 40 beličev, in za pošiljave, katere tehtajo več kot 500 kg, a) od navadnega blaga v kosi 120 beličev in b) od zaprtega blaga 150 beličev. Teža blaga okroži se od 10 do 10 kilogramov. Spločne določbe: Došlo blago v kosi pripeljava se prejemnikom na dom, zamore se pa na zahtevo vzprejeti tudi v poslovnici blagovne podružnice. V postaji Lesce-Bled došlo, za gori navedene kraje določeno blago v kosi dovaža se tudi tedaj, ako se vozni liči ne glaže na blagovno podružnico. Po blago v kosi iz krajev vozognega okraja, katero se namerava poslati z železnico, pride se na dom, ako dotočnik želje izrazi pri blagovni podružnici, bodisi pismeno ali ustno, ali z vpisom dotočne želje v naznanih knjigah, katere so na Bledu, v Zagorici in na Mlinah v za to določenih prostorih, v Žalečah pa pri blagovni podružnici razložene. Ako se blago v podružnici neposredno vozniku izroči, prevzame železnica odgovornost za težo, navedeno od pošiljalca v pravilno izgotovljenem voznom listu, še le tedaj, ako se jednokotježje tudi pri vaganju na železnici pokaže. Blagovna podružnica ne založuje gotovega denarja. Obširnejša pojasnila glede uredbe blagovne podružnice, in kako je ravnati, ako se iste poslužuje, zadobiti je na zahtevanje pri oskrbniku blagovne po družnici ali c. kr. postajnem uradu na Lescah-Bled.

Državne železnice Dne 1. julija je bila na lokalni progri Vodnan Prachatic meji postajama Vodnan-mesto in Bavorov otvorjena postajica Pražak za osebni promet in omejeni prtljažni promet. Voznina in tovornina se plačuje naknadno.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 12. julija: Božidar Kramar, kavarnarjev sin, 7½ mes. Dunajska cesta št. 5, črevesni katar.
Dne 13. julija: Teodor Mehle, sprevidnik sin, 8½ leta, Vodmat št. 77, davica. — Friderik Seršen, sprevidnik sin, 1 leto, Vodmat št. 29, črevesni katar.
Dne 14. julija: Ivanka Černe, skladiščnega paznika vdova, 81 let, Trnovske ulice št. 15, ostarelost.
Dne 15. julija: Alojzij Ambrožič, krojačev sin, 1½ mes. Komenskega ulice št. 8, želodčni in črevesni katar. — Marija Podkrajšek, mestna uboga, 60 let, Karlovská zemlja št. 7, ostarelost.

V deželnih bolnicah:

Dne 11. julija: Ivan Jager, posestnik in mesar, 38 let, pljučni edem.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	730.5	18.0	sl. jvzh.	dež	
16.	7. zjutraj	731.1	17.3	sl. sever	oblačno	8.4
	2. popol.	730.1	25.6	sl. jvzh.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 16.5°, za 3.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 16. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	15	"
Austrijska zlata renta	123	"	25	"
Austrijska kronska renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	s	65	"
Ogerska kronска renta 4%	100	s	20	"
Astro-ogrske bančne delnice	952	"	—	"
Kreditne delnice	367	"	75	"
London vista	119	s	50	"
Nemški drž. bankoveci sa 100 mark	58	s	67½	"
10 mark	11	s	73	"
10 frankov	9	s	52½	"
Italijanski bankoveci	35	s	50	"
G. kr. cekini	6	s	65	"

Dne 15. julija 1897.

1/2 državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	158	gld.	50	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunavske reg. srečke 5/4 po 100 gld.	128	"	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Sudoifove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	474	"	—	"
Papirnatih rubelj	26	"	—	"

Zahvala.

Vsem, ki so nam izražali tolažeče sočutje povodom britke izgube iskreno ljubljene, nepozabnega našega očeta, gospoda

Ivana Jagra

mesarja in posestnika

izrekamo najprisrješo zahvalo. Zahvaljujemo se prav toplo in iskreno še predčasiti duhovčini, č. sestram usmiljenkom, slav. mesarski zadrugi, stanovskim tovarišem pokojnikovim c. in kr. vojaštvu vseh tu garnizočih vrst, darovalcem vencev in mnogobrojnim udeležencem pogreba nadomestljivega nam pokojnika.

V Ljubljani, dne 16. julija 1897.

Žalujoči ostali.

Mlad trgovski pomočnik

izurjen v specerijskem in železnem blagu želi svoje mesto premeniti v kako bližnje mesto. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnemu „Slov. Nar.“ (1018—3)

Vzprejme se mlad, izurjen in zanesljiv

vrtnar.

Kje? pove upravnemu „Slov. Nar.“ (1018—3)

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturi, 19 let star, išče službe. Ponudbe pod „Trgovski pomočnik št. 1015“ na upravnemu „Slov. Narca“. (1015—4)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Proga do Trbiža. (962-159)

Ob 12. ur 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno; čes Selzthal v Aussie, Ischl, Gmunden, Salzburg, Lend-Gastein, Zell ob Jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Paris, čes Klein-Reiffing v Steyr, Linz, na Dunaj v Amstetten. — Ob 7. ur 5 min. ajtaj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čes Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Paris, čes Klein-Reiffing v Steyr, Linz, Budejvice, Plzen, Marijine varve, Heb, Francove varve, Karlove varve, Prago, Lipako, Dunaj v Amstetten. — Ob 8. ur 39 min. popoln osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj; čes Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Paris, čes Klein-Reiffing v Steyr, Linz, Budejvice, Plzen, Marijine varve, Heb, Francove varve, Karlove varve, Prago, Lipako, Dunaj, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 8. ur 46 min. svedč osobni vlak v Ljubno-Bled.

Proga iz Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. ur 15 min. ajtaj mesani vlak. — Ob 12. ur 56 min. popoln mesani vlak. — Ob 6. ur 30 min. svedč mesani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. ur 59 min. ajtaj osobni vlak v Dunaj via Amstetten, Solnograd, Linca, Steyer, Gmunden, Ischl, Anseza, Pariza, Genevo, Curih, Bregenz, Inomost, Zella ob Jezeru, Ljubno, Celovec, Franzenfeste. — Ob 7. ur 59 min. ajtaj osobni vlak v Lesce-Bled. — Ob 11. ur 20 min. dopoln. osobni vlak v Dunaj via Amstetten-Karlovih varov, Heb, Marijine varve, Plzen, Budejvice, Solnograd-Linca, Steyer, Pariza, Genevo, Curih, Bregenz, Inomost, Zella ob Jezeru-Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 8. ur 57 min. popoln. osobni vlak v Dunaj via Amstetten in Ljubno, Is Lipaka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heb, Marijine varve, Plzen, Budejvice, Linca, Steyer, Solnograd-Celovec, Pontabla. — Ob 10. ur 25 minut svedč osobni vlak v Lesce-Bled (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. ur 19 min. ajtaj mesani vlak. — Ob 2. ur 32 min. popoln mesani vlak. — Ob 8. ur 35 min. svedč mesani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. ur 25 min. ajtaj, ob 2. ur 5 min. popoln, ob 6. ur 50 min. svedč, ob 10. ur 26 min. svedč. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)